

OLGA ZIMMELOVÁ

VOLNÝ POHLED / FREIES SEHEN

Kostel sv. Vavřince 14. 4. - 10. 6. 2018

Vernisáž 13. 4. 2018 v 18 00 h

Lucie Šiklová

Výstava VOLNÝ POHLED / FREIES SEHEN skrze média malby, objektu a projekce představuje autorčin nezatěžkaný volný pohled zpět na místo narození, dětství a další klíčová místa jejího života.

Olga Zimmerlová (1945) se narodila v jihočeské Majdaleně. V roce 1968 emigrovala do Švýcarska, kde se usadila a získala výtvarné vzdělání. Zahraniční výtvarnou scénou tehdy naplno ovládalo konceptuální umění a další tvorba Olgy Zimmerlové přirozeně nabrala tento kurs a multimediální charakter (malba, kresba, instalace, práce ve volném prostoru, super 8 mm film, video, texty, umělecká kniha a performance). Pro autorčinu bytost i tvorbu je charakteristický aspekt volnosti. Důležitým vyjadřovacím prostředkem je tah štětcem jako nejjednodušší prvek malby, základní forma, zachycený pohyb.

Olga Zimmerlová neulpívá, a pokud se obrací k uplynulé minulosti, tak pro sebe charakteristickým neulpívavým, volným pohledem. Bez souřadnic. Bez uzavírajících konotací. Bez absolutního hodnocení dobré – zlé.

U vchodu do kroupky symbolicky slila vody z řek, důležitých v jejím životě, jihočeských Lužnice, Volyňky a Vltavy, italských Tibery a Tema, a švýcarských Reussu a Rýna. V postranních výklencích umístila postel, stolec se dvěma stoličkami a malbou zakrytý oválný obraz Panny Marie s Ježíškem z ložnice tatínka a maminky, poslední relikty mobiliáře po rodičích. Škrábance a odřenin symbolicky zahladila tahy štětcem. Pro protilehlé výklenky namalovala tři velkoformátové obrazy, vztahující se k pocitům z míst a období života v Česku, ve Švýcarsku a v Itálii. Kazety po stranách obrazů představují princip, který Olga Zimmerlová do své tvorby ráda zahrnuje. Včely v úle vystavěly voskové buňky na připravené rámečky s malbou na plátně a částečně ji překryly. Takto vzniklé objekty v sobě spojují gesto umělce a neustálý vývoj probíhající v přírodě. Zároveň připomínají symboliku medu a tatínka, jenž choval včely. Na oltářní menze obřadně nainstalovala útržky z osobního archivu, vztahující se především k rodině, texty, jež jsou na plástvích a svazek dopisů rodičů z doby, kdy korespondence byla cenzurována. Nad nimi se do nekonečna odvíjí pohled z posledního vagonu na ubíhající koleje trati, vedoucí kolem místa dnes již strženého, neviditelného rodného domku. Planinku po něm pojal okolní les.